

ఓం.

త్రైరస్తు.

పుత్రరత్నసుబోధినీ.

ఉ॥ శ్రీమదనంత విద్యలకుఁ జీవనుడై । ఘనమైనకా
యుడై । వామనరూపుడై । యెలుకవాహనుడై । గజరాజ
వక్త్రుడై । చామరకల్లుడై వెలయు । శంకరుపుత్రుని నమ్మి
గొల్చెడన్ । కామితవస్తుస్సమములు గల్గుటకై ।
పుత్రరత్నమా ॥ ౧ ॥

చ॥ కరములభక్తితోడ । సిరికంఠుని పూజిలోనర్చుడే
ని । సుస్థిరమతిచేత శ్రీహరినిచింతనజేయకయందుడనేనితా ।
సరసవినీతిధర్మమును సత్యములోనదలంచడేని । యప్పుడు
మౌనిజన్మమెన్నగును భూమికిభారముపుత్రరత్నమా ॥ ౨ ॥

చ॥ భువినిమనుష్యజన్మముగి బుట్టుటదుస్తరమంచు
బాడగా । నువతిగజన్మమెత్తకయు నుండుట । దుర్లభ
మందునీతియున్ । సవినయరక్తియుక్తికృతిశక్తియు ।
గల్గుటపూర్వమందుపై । భవముదొలంగు । నట్టి హరి
భక్తియదృశ్యము పుత్రరత్నమా ॥ ౩ ॥

చ॥ ధరాశీనిరాజపత్ని | దమతల్లిన్వభార్యనుగన్నతల్లిని |
స్వరగురుభార్య నన్న సతివర్గములన్ | మదిలోనమాతృల |
స్వరయకయున్న | కీర్తి చెకునాయువు గ్రుంగువిశేషపాప
మున్ | బరువడిజెందుచుండు నెడ బాయక నెప్పుడు పుత్ర
రత్నమా ॥ ౪ ॥

చ॥ చిరతరథ క్రితన్వడుగు జేసినవారిని గన్నతండ్రి
నిన్ | నరయగలేమిపైచ్చి నపుడన్నము బెట్టినవారినిన్ మ
దిన్ | వెరపునుదీర్చువారలను | విద్యప్రసిద్ధిగ నేర్పువారలన్
గురువులుగామదిన్ దలచి | కోరిభజంపుము పుత్రరత్న
మా ॥ ౫ ॥

చ॥ దలపపరిత్యజించి పరదారలపొందుకులానువృత్తి
గా | సలుపుచునర్వకార్యముల సత్యముతన్మదినిల్పిమూ
గ్గతో | చెలిమినిబాసిబీదలను చేకొని సాధులతోచి
భ్యాతిచే | చెలగుచునుండ నన్గతిని జెందుటనిక్కము
పుత్రరత్నమా ॥ ౬ ॥

చ॥ అలయకయ త్తమామ | తెవరై నను | వేద్యతో

పచ్చియ్యన్నికా | బిలుచుకపోతేపోయినను ప్రేమతోనాల్గు
దినలులచ్చటకా | లలగుచును రావలయు చీటికిమా
టికితానపోయినకా | బలవ సకంఠపల్లనని సభ్యులుడే
ల్పిరి పుత్రరత్నమా || ౭ ||

చ || పిలివని పెద్దనంబుచకు స్త్రీమదొలంగినచుట్టమిం
టికికా | తులపలచెండుకా | నా మతోపచనుండెడు శత్రు
పక్షకా | వలవనికామిసేమణుల వద్దకపోరానరించువో
టికికా | బలిమినిబోవరాదొడ పల్కులనిక్కము పుత్ర
రత్నమా || ౮ ||

చ | లలసలచెంతజేరి కడులాటనతో పరిహాసభాష
ణలో | బలుకుటవారిజూచుటయు పాడియుగాదటుజేసి
మన | శృలనముబుట్టితాచెడుట సత్యముగావుననెట్టివా
రికికా | నిలవరకాంతగోష్ఠి తగడెన్నటికైనను పుత్రరత్న
మా || ౯ ||

చ || భరితసుఖీలదైన కులభామినితో కలహంబొనర్చు
టలో | నిరతము నిర్ణిమిత్తముగ నేరముమోపుటమేరగా

దుతా । నరమరలేకజేయునెక నచ్చలి కన్గవలంఁగుఁరిము
దైరిగను లక్ష్మీబాసి చనువోర్భలుకైనను పుత్రరత్న
మూ ॥ ౧౦ ॥

చ॥ ఉనుతిరిమైన భాగ్యముల నూర్చునిపస్తన ఫిరమా
నసంబరయగ రోషరాజసంధలం దతిస్త్రియు బాహుశక్తి
సంగరమున విద్యలంఁగు బాహుకాంక్షయశంబున కో
లైదెల్వెయు । స్త్రీసంపకయుండుండుల మాగ్గముద
ల్పగ । పుత్రరత్నమూ ॥ ౧౧ ॥

చ॥ మహాగురదేశమంఁగు పలుమాససజ్జేరి రిహస్య
మాడుదుక । దరగనిప్రేమనిప్పు కొక తల్పమునంఁగున
దవ్వళించుచుక । నరులువిసంగ తల్లియని బల్కుచు
దచ్చెలి కెంతబాయక నునుతరప్రాయపంతుడుండు
ను మానను పుత్రరత్నమూ ॥ ౧౨ ॥

ఉ॥ దోషమటంచుతస్మదికి దోచియుకేహొక కార్య
మూనితా । జేసినగుట్టుగట్టుబడ జేయునువేట్టుతో ప్లి
పొచికన్మానుక । పాలుగ్రోలికటు మున్నునహల్యును

గూడినట్టియా । వాసపుగట్టురట్టునకు నచి నీతిగ పుత్ర
రత్నమా ॥ ౧౩ ॥

చ॥ బలుమరుపూర్వజన్మకృత పాపముక్తికి వచ్చి
రూపమై । చెలగుచు దేహమందును । భాగ్యముగ
జేయు । నక్కలువహరింబుజేయుకొని । నీతిము
లైనయావధంబులు । జపహోమదా నుచుచేయు
నగు పుత్రరత్నమా ॥ ౧౪ ॥

చ॥ భూపతిదుష్టమైన తనపుత్రుడు దుండుమీన ।
నత్తతన్నాపుననున్న వృద్ధునకు । ప్రాయపుటింతి తటస్త
మైన దోదోపులుగల్గుచారునకు తోడితిభాషి శిరూషినేసి
సంతాపము మానచెన్నగ పితాతగనున్నచు పుత్రరత్న
మా ॥ ౧౫ ॥

చ॥ నగవునభాస్తలిం తగవునన్ । మొగమాటము య
ధిలేమిచే బొగడినయిచ్చితావ్యసనమందుట దుడక శనం
భవించినన్ । వగచుటబుద్ధిహీనులగువారల యొద్దరుణం
బుజేయుటల్ । తగదిది సీతిమంతులకు శుభ్యములింపహి
పుత్రరత్నమా ॥ ౧౬ ॥

చ॥ లిపియొకింతలేనియెడ తృప్తిగబోధను చేయవు

చ్చుతా | తెలిసివారికిమిగుల తెల్లమిగావివరింపవచ్చు
దా తెలిసియు తెలియకున్న మదిదెల్పగబ్రహ్మవశంబయి
గర్భ | బలుకులు వేయునేల మదిబాయకయూహించు పు
త్రరత్నమా || ౧౭ ||

చ || పరగతికాశబద్ధులగు బాటువిరోధము దేహబల్మి
యు దరుగుటనిద్రము | బెగుట ద్రవ్యముమానము
కీర్తియు | దొరుగుట బంధువర్గములు దూరుట
లంకటనెంది మూర్ఖుటల్ పరమునకెల్లహానియని బల్కి
రిమాన్యులు పుత్రరత్నమా || ౧౮ ||

చ || తెగువకుఁబొచ్చిపైకొనుట తీయకదుర్జనమేత్రీజే
యుటల్ | పగతునియింటసాపడుట పంతులతోమగనాలి
గోరుటల్ | మగతనమున్నదంచు ననుమానముగల్గినవోట
నిల్చుటల్ | జగతినిప్రాణహాను వివిసత్వమునమ్ముము
పుత్రరత్నమా || ౧౯ ||

చ || ఏనరుడైనవ్యాధి జనియించినదాచక నాక్షణం
బున | దీనతనెందకన్యలకు దెల్పగవచ్చుతహస్యమేసు
న | మానమునంగమంబు యవమానము నాయువు
గ్రహించిద్రము | దానముమంత్ర మాషధము ద్రవ్య

ముతొమ్మిది పుత్రరత్నము || ౨౦ ||

చ॥ సిరిగలవారిమొదలు శ్రీమహామాయాదేవి మహాదేవి
మహాదేవి | దరిద్రుల సేవకు మహాదేవి నేర్పరిసాహసమును
సచ్చరితుడనూసనుగించును సుఖమును ధాత్రిలో
నెరుగు సర్వమును సచ్చరియంబుననుము పుత్ర
రత్నము || ౨౧ ||

ఉ॥ పోయినకొలదియందు సుఖవహస్యలికామ
నర్థము వారిజనేగిరికి | పరుసచుట్టులకుఁ గ్రసనపు
పడేగిరి | బానిస సర్వభాషలను జాప్యచకుఁ | కడుశాం
తచిత్తియుఁ | ధావచోనగల్గిమ మదార్థమిదంతయు
పుత్రరత్నము || ౨౨ ||

చ॥ మచ్చరకామక్రోధములు మానసమందితమున్న
మేలుతా | చిచ్చునొండబుజావ్యక్తిపు శ్రీమముందు
కీడునెయ్యెడ | కుచ్చితచారి హులను గూడిచేరించుట
కీర్తిహాని యప్పిచ్చుటవాదులేదు మతభేదముయోగికి
పుత్రరత్నము || ౨౩ ||

చ॥ ధరనవవాదభీతియు కృతజ్ఞతశ్రీహరియందుభక్తి
నద్గురువదశేవ సజ్జనులపాత్తుకులాంగనయందు బ్రీతిను

రచుతి విద్యయంహమదీలము ప్సచుగ్గో । నప్రియంబర
యనిగి ప్సచి ననుగువాపి లపత్తి పుత్రుత్తిమా । ౨౩ ।

చ! అతిధిసంశుచి! స్వశిరూపమవానిని పాకకా
రుని! మతిగలమంత్రిని! పురుచి మృదుంగి వాచి
మాంత్రికు! శృంగి ముందు నానినిచిక్కకుచి - రిపు
నూపివాచి! శిఖిలితిరింగి - రింగి ముందు
పుతిత్తమ - ॥ ౨౧ ॥

చ. పెగలు సెరాశ్రులంకించి భావలబ్ధాయక ప్రాయ
వంతుని ౬౯ । వగలు చనుక్కుమ్రుక్ మునుపు నాదమో
౭౦ । మోసముమోసింతముల్ కడునగవుని కన్నుప
స్పృశిసి । నర్త్యభావణగ్నియుండెరా పెగయునిమోస
హానిహితబంధునిగోధమిని పుత్రుండుమో ॥ ౨౬ ॥

ఉ॥ చాళుఖ్యునినుటించు న్నగవారిని సూక్తిసమ సమ
డిలన్మానభిమానమున విహమహాయకుల బహు శ్చేష్టుఁ
దుకాలూనిసమగక్తైవడి దులూని మోహపురా
బద్ధుడొ గానయదార్థమందుచిది గట్టిగనమ్ముము పుత్ర
రత్నమా ॥ ౨౭ ॥

ఉ॥ గంతన నాహనంబుకడు శక్తియుఁ ద్యము సూ

శ్శబ్దబుద్ధియత్యంతపరాక్రమంబు లివియారు మనంబుఁబా
యకుండు పర్యంతమ్మదైవమెన్నగ నహాయము నేయుచు
వచ్చుగాన నధ్యంతరమేమిలేక పసులన్నియుచేకరు పుత్ర
రత్నమౌ ॥ ౨౮ ॥

ఉ॥ పాములచెల్మియౌనృపతి పల్కులునుంకరినన్పు
కర్ధరక వేములతపువై శ్యకుల వీర సంగడివానిసత్వి
ముఖకామకు నెగ్గజూదరిని ఖండతముల్ ద్విచారిసున్న
ల్లఁగ ప్రేమతోనమ్మరాదనుచు పెద్దలపల్కిరి పుత్రర
త్నమౌ ॥ ౨౯ ॥

ఉ॥ పురుషులకెల్లవిద్య పరిపు ర్ణసుఖంబతిగౌరవంబు
సుప్తిరతిరగ్రహముల్ విపులతేజముశాంశము సత్యవాక్య
విస్ఫురణము సాధుమయి త్రి పరిశోభితకీర్తియు ధైర్యశక్తి
యిద్ధిర నఖిలాంధసాధనము తధ్యమునన్ముము పుత్రరత్న
మౌ ॥ ౩౦ ॥

చ॥ అనయమునాత్మబుద్ధి సుఖమారయ సగ్గురుశ్రే
ష్టమందున । పరబుద్ధినాశమగు దుర్మదవర్జిత సాధుచిన్తు
లైన నసులుస్త్రీలబుద్ధి ప్రళయాంతకమంకురు శ్రద్ధతో
ఘతన్వినవిన నీతిమంతులకు వేటకజనించును పుత్రరత్న.

మ— || 3౧ ||

శ|| ప్రభుదయనమ్మి గర్వపడరాదు సుఖంబనియ
స్ఫుజేసితా । విభవముజేయరాదు పరివృత్తిములగ్ర
హింపరాదు సత్సభితులదూరరాదు । పరుసంబులు బల్కు
టమేరగాదు వేడభయమెసంగి మార్పలుకులాడగరాదిల
పుత్రరత్నమ— || ౩౧ ||

చ|| చనువుగ స్త్రీలచెంత శుక్లస్తోత్రహాసములగ ।
పచింపగా । పనదటుజేసినన్ని గులజారతగ్రా । పుష్కరాక్షయే
శుభానలమునందు వేసెడికనాధ్యభుధారిలజిల్కినీరిసే
దన మెగద్రోయభంగినిది తద్యమునమ్ముము పుత్ర
రత్నమా । 33 ।

ఉ|| నీతియొకింకయైత ననునేరిచు క్షయమహంకరించు
సంప్రీతివహించితా । వినశభేదముచెంచు శయ్యుక్తతె
న్ననీభూతలమందు దుష్టసునిబుద్ధికినహ్యతగాదు సత్ప్ర
భ్యాతిగదాయటంచును గుణాద్యులచెల్పిరి పుత్రర
త్నమా । 3౪ ।

చ|| అనుదినమున్నిరర్థకలహంబును నిర్భయసాధు
బంధు సద్గణములయందు సప్రియముగర్విత చిత్తము

నిచ్చుచుంబుల్గొయ్యములన్ దాఁపిరివిత్తములందఱి
కాంక్షలెన్నఁగఁగిరివిధానమని సమ్యలుదెల్పిరి
పుత్రరత్నమా ॥ ౩౧ ॥

చ॥ గుఱియెదురు భక్తి గాఢకూరిచునెడలందు
కింకరమ్మనలయందు ప్రాణముమాత్రులందఱి
ప్రేమలక్షణంబులందు ముగ్ధులగునెరింగిమఁకు
బుద్ధులగునెరింగిమఁకు ముగ్ధులగునెరింగిమఁకు
పుత్రరత్నమా ॥ ౩౨ ॥

చ॥ వాసికాయును నా

వర్ణమున్ గోయ్యునీరసమునీ హమగ్రహము
లందులగునీరసమునీ హమగ్రహమునీ హమగ్రహము
లందులగునీరసమునీ హమగ్రహమునీ హమగ్రహము
పుత్రరత్నమా ॥ ౩౩ ॥

చ॥ అతిప్రియ మన్రియంబులను హర్షముశోకము
జెందకండ సంతాపము జనప్రసవయును భక్తియు దప్పమి
సత్యవాక్య సమ్మతము సరోపకారహితమార్గముల నివృత్త
కుండనేని స్మరికిని హేతుభూతమగు కార్యములొనరి
పుత్రరత్నమా ॥ ౩౪ ॥

ఉ॥ పురుషపీఠం బ గోము ధృష్టాశ్రయం
తేనిరాత్రి లాపం రహితం బంబులనునెక్క-చరాస్త్రం
భుక్తియున్ని రక్షింతును హామిచావాంసులంతెతిగా నని
గేహమెల్లసినయుముల్లగా మనగి చ్ఛేదముటంచుచు
పుత్రరక్షణమా ॥ ౩౯ ॥

ఉ॥ మోక్షలబ్ధిగ్రహార్య శి శిష్యులముంబు గాపు
రంబుకాసారిమునిగురుముని మునెక్కముగాడుట మో
క్షార్థం దుష్టులమనేచతేయుల సుబుద్ధుల ఎడలతి క్ర
మించుటల్ ధారుణిహనిగిల్గు నిలెత్తెను గూడగ పుత్ర
రక్షణమా ॥ ౪౦ ॥

ఉ॥ వేదపుచ్చెతకున్ సుపరిపక్వైర్వివాహభూమికి
స్వామిరయొద్దకునృపతి స్వయంకృతు నున్మిషట్టుకున్ గ్రేలి
మివేల్చుచుచ్చటికివృద్ధులదూతికలున్నవోటికి న్నొలగిరి
త్తచేతులను బోవుటాల్లెచు పుత్రరక్షణమా ॥ ౪౧ ॥

చ॥ జలనిధిపై నవగమును మంజునీపై కొనుభామ
కాంక్షలున్ । చెలువుగ భాగ్యవంతులకు తేసినదానము
జీర్ణవేషిచల్లతితపు భోజనంచుట లంజకుజేసిన మేలు
నుర్విలో వలమగునిష్ఠలంబనుచు బల్కిరిప్రాజ్ఞులు

పుత్రరత్నమా || ౪౨ ||

ఉ॥ చాతనుజాచి లోభిపరతత్వ విమంగని మూఢుడు శివప్రీతుని జూచినాల్చికుడు బేరువహించిన సుప్రతాత్మయా నాతినిజూచి బారిణియు నక్కపులింగనివాత వేసి కొన్ఱితిగనొండ్వజాల దిలరిత్తపుజాలియు పుత్రరత్నమా || ౪౩ ||

ఉ॥ సర్వవిశౌరమండమును నజ్ఞనవంతుని జూచినంత నే గర్వితులైనదుర్బులు కంటమునెవ్వగ సారెసారెకుఁ పర్వతరాజముఁ శునక పంక్తులుగఁగొని గూయురీతిగా నుర్విని చముల్పలుక యోగ్యతతగ్గనె పుత్రరత్నమా || ౪౪ ||

చ॥ పరబలవిగ్గతేజహిత భాగ్యసుశీల శుభానురాగ నుండరములజూచి సంతతముతావరితోషము జెందకన్మనంబెరియనసహ్యమొందుచు స్నేహముతోడ చరించునట్టి యాపురుషుడు న్యాధిలేని వెలబొందుచునుండును పుత్రరత్నమా || ౪౫ ||

ఉ॥ తలచగ్రహేయమునుండ దప్పులొకప్పుడుగాన

తలపున నెప్పుతప్పునుచు తామగమొందిన వేళగన్పు
డుక కలిమిగలప్పుడెవ్వరును కన్నులగప్పుచు నాదరింతు
ర । క్కలిమిదొలంగినేని కడకలటనుచూడరు పుత్ర
రత్నమా ॥ ౪౬ ॥

మతిగలమంత్రితేని సభమాన్యులులేని పురంబు శాస్త్ర
సమ్మతము లేనివాళ్లు సభిమానము భక్తియులేని భార్యస
ద్వివరణలేనిపెండ్ల కడుప్రేతినహించని విందునెప్పుగాఁ
తినినిరర్థకంబనుచు జెప్పిరియార్యులు పుత్రరత్న
మా ॥ ౪౭ ॥

చ॥ కమలజపాండు చేలమున్నుగైకొన శేషగిరింద్ర
జూచితా । సమయముగాదటంచు కనుసైగలొనర్చిన
నల్లినప్రియమనుతతోచెంతజేర్చుకొనమాధపు కాదరవృ
డప్పునెనిమిషముక్కింబుకై జనులు నిండెలకోర్తురు పుత్ర
రత్నమా ॥ ౪౮ ॥

ఉ॥ పన్నుగిపుత్రరత్నమనుపద్యములనివనినగ్గుణుల్
భువిక సన్నుతిజేయుచుండుదురు బారులుదోరులు విన్న
నాత్మయందున్నవిధంబు తేటపడు సూరకగుమ్మడికాయ

దొంగలియన్న భజంబట్టకొని వీరికి సామ్యము పుత్ర
రత్నమూ || ౪౯ ||

చ॥ అవనిబ్రహ్మసేబరగు నాద్యై - ప్పిన తి వేటకు
తో శవమత శివ్యకర్మ కులసింఘశశాంకుడు శీమకుర్తి
సత్కవిహిత లింగనాహ్వయుడు కల్పనజేసి శివార్చికుంబు
గా ప్రవిమలతి నీమదిని బాహుయుండుము పుత్రర
త్నమూ || ౫౦ ||

ఉ॥ భానుతయై నీతిగల పుత్రనుబోధిని వేటకువా
సి ౬౧ || వీరిలకింపు సగు విన్నవణించి వారి కెప్పు
డ౬౨ || దీనశక్తిగ్న జగి సుమదప్ప సంగుచాల
నుజ్ఞానిముందుచేబారయు నా పదింబు పుత్రరత్న
మూ || ౫౧ ||

ఉ॥ సన్నుతవిశ్వకర్మ కులసాగర చంగ్రుకు శీమకు
ర్తి లింగన్నకపివృక్షీకృతిని కల్పనజేసి తచేకనివృత్తో ।
వెన్నెలలేని గాల్పనకు వేటకుమనం బుత్పత్తిస్తమై ।
గున్నది యీవీతి మదినుంచుము దస్పక పుత్రరత్న
మూ || ౫౨ ||

10722

